



ICV acaba de donar tres mesos de coll a l'amic ZP perquè el PSOE pugui aprovar els pressupostos sense la pressió dels partits catalans i després pugui donar quatre cèntims a la Generalitat. Els grans paladins de les polítiques socials no tindran ni un euro més *per capita* per a atendre uns serveis públics col·lapsats, però només importa continuar manant i ocupant les poltrones a tot preu. I a veure quant de temps continua empasant-se l'electorat català l'artificial divisió entre esquerres progressistes i dretes conservadores, superada arreu del món desenvolupat al segle passat.

La política catalana es va corcant per la hipocresia de les paraules. El PSC i ICV fa trenta anys que parlen de federalisme i que s'empassen l'espoli fiscal de Catalunya que practiquen els alts funcionaris de l'estat, mani el PP o mani el PSOE. Federalisme fiscal vol dir pagar grans impostos a diverses administracions, per tal d'evitar que el govern central de torn discrimini un territori per diferències polítiques. En la negociació a Madrid del nou Estatut de Catalunya ja hem vist

La farsa d'ICV



Ramon Tremosa

Economista (Universitat de Barcelona)

que l'esquerra catalana sucursal no va per aquí, ni tan sols vol revisar el pèssim finançament secular de la Generalitat. Ja hem arribat al cap del carrer.

ERC és responsable d'haver ressuscitat amb els dos governs tripartits una força política com ICV, que caminava cap a la natural extinció, com els ha passat a quasi tot Europa als partits que han volgut camuflar el comunisme roig fracassat amb una capa de vernís ecologista verd. Una ICV que manté un discurs incompreensible sobre la immigració de portes obertes i barra lliure, encara que a tot el

món són l'esquerra i el sindicalisme els que més vetllen per controlar una immigració que perjudica les classes socials més baixes del país d'arribada.

No sols el PSC ha cremat l'oportunitat de demostrar que era capaç de superar les cotes d'autogovern que havia arrencat CiU, gràcies a una presidència regalada per ERC dos cops. També ICV s'ha revelat com a marca blanca del PSC, salvant sempre i en tot lloc la papereta al PSC com a partit sucursalista i submís a l'espanyolisme del PSOE. L'ensulsiada electoral recent d'ERC s'explica per aquesta doble vara de mesura dels republicans, intransigent amb CiU i condescendent amb PSC i ICV. Tota la seva faramalla verbal nacional ha caigut com un castell de cartes quan han governat, una caiguda que arrossegarà ERC si continua entesada a mantenir una fórmula de govern que en cinc anys no ha donat cap dels resultats nacionals esperats.